

Todesgotte MBh. 6, 4959. — 2) m. *Thürsteher* Wils. — 3) *Taberna-
montana coronaria* R. Br., n. RĀĠAN. im ÇKDr. f. घ्रा und ई Nigh. Pr.
Das n. bezeichnet wohl die *Blüthe*.

दाडाव्य (दाड + आख्या) 1) adj. a) *nach dem Stock benannt*. — b) *den
Namen Daṇḍa führend* Vjāḍi beim Schol. zu H. 103. — 2) n. a) N. pr.
eines Wallfahrtsortes MBh. 3, 8157. — b) *eine Doppelhalle, von der die
eine nach Norden, die andere nach Osten gerichtet ist*, VARĀH. BṚH. S.
52, 39. 41.

दाडाजिन (दाड + अजिन) n. *Stab und Fell als blosse äusserliche Zei-
chen der Frömmigkeit* P. 5, 2, 76. *Heuchelei, Betrug* ÇABDĀRTHAKALPATARU
im ÇKDr. — Vgl. दाडाजिनिक, wofür H., Sch. दाडाजिनिक (wohl nur
Fehler der Handschrift) liest.

दाडादण्डि (दाड + दाड) adv. *Stock gegen Stock* (bei einem Kampfe)
Sch. zu P. 5, 4, 127. 2, 2, 27. Vop. 6, 33. KULL. zu M. 4, 121 erklärt कल-
द्वे durch दाडादण्डौ (sic).

दाडाधिप (दाड + अधिप) m. *Oberrichter* KATĪĀS. 23, 130.

दाडाधिपति (दाड + अधिप) m, dass. KATĪĀS. 4, 30.

दाडानीक (दाड + अनीक) n. *Heeresabtheilung, Detachment* MĀLAV.
77. — Vgl. दाडचक्र.

दाडापतानक (दाड + अप) m. *Starrkrampf, Tetanus rectus*: स दाड-
वत्स्तम्भयति कृच्छ्रो दाडापतानकः Suçr. 4, 254, 5.

दाडामित्रा (दाड + अमित्र) f. N. pr. einer Localität R. 4, 43, 20, v. I.
— Vgl. दत्तामित्र oder ०त्रा, wovon दत्तामित्रीय P. 4, 2, 123, Sch.

दाडायाम s. दाडयाम.

दाडार m. 1) *Wagen* (वाहन H. an. वहन *Floss, Boot* MED.; aber
ÇKDr. und Wils. haben auch hier वाहन gelesen). — 2) *die Scheibe
des Töpfers*. — 3) *Bogen oder ein anderes Werkzeug zum Schleudern
von Pfeilen* H. an. 3, 564. fg. MED. r. 169. HĀR. 247. — 4) *ein Elephant
in Brunst* H. an. MED.

दाडार्त (दाड + अर्त) N. pr. eines heiligen Badeplatzes MBh. 3, 8141.

दाडालसिका (von दाड + अलस) f. *die Cholera* Nigh. Pr.

दाडासन (दाड + 1. असन oder आसन) *eine Art Pfeil* H. 780, Sch.

दाडास्त्र (दाड + अस्त्र) n. *die Stockwaffe oder die Strafwaffe*, Bez.
einer mythischen Waffe R. 1, 56, 9.

दाडाकृत (दाड *Butterstössel* + अकृत) n. *Buttermilch* AK. 2, 9, 53.
H. 408.

दाडिक (von दाड) 1) adj. gaṇa *पुरोहित*ादि zu P. 5, 1, 128. a) *der
einen Stab trägt* P. 5, 2, 115, Sch. 3, 1, 7, Kār., Sch. — b) *der da züch-
tigt, straft*: न तत्र राजा रजिन्द्र न दाडो न दाडिकः MBh. 6, 439; vgl.
दाडिक. — 2) m. *ein best. Fisch* (vulg. डानिकाणा माच) RĀĠAV. im ÇKDr.
— दाडिका f. s. u. दाडक. Vgl. दाडिक्य.

दाडिन् (wie eben) 1) adj. *einen Stab, Stock tragend* P. 5, 2, 115, Sch.
H. an. 2, 267. ÇAT. Br. 13, 4, 2, 5. KĀTJ. Çr. 20, 2, 11. ÇĀNKH. Çr. 16, 1, 20.
M. 6, 52. DRAUP. 5, 5. MBh. 13, 973. HARIV. 7373. von JAMA MBh. 1, 7077.
VARĀH. BṚH. S. 58, 57. Çiva MBh. 12, 10358. 13, 739. 14, 204. Vgl. त्रि०.
— 2) m. a) *Bettler, ein Brahmane im vierten Lebensstadium*: जति ज-
गति वाल्मीके कविरित्यभिधीयते | कवी इति ततो व्यासे कवयस्त्वपि द-
ण्डिन् || KĀLIDĀSA im ÇKDr. Inshes. Bez. einer Secte religiöser Bettler,

die ihre Regel von Çam̐karākārja ableiten, Wils. — b) *Thürsteher* H.
721. H. an. N. 4, 25. — c) Bein. Jama's H. an. प्रजानो ततः सम्यग्दाडं
दाडिव धारयेत् KĀM. NĪTIS. 2, 36. — d) Bein. Maṅgucrī's TRĪK. 4, 1, 22.
— e) N. pr. eines Mannes gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. eines Sohnes des
Dhṛtarāshtra MBh. 1, 2738. eines Autors Verz. d. B. H. No. 823.
Verz. d. Oxf. H. 113, b. 124, a. 166, a. SĀH. D. 210, 14. 16. Verfassers des
Daçakumāraḥarita COLEBR. Misc. Ess. II, 98. 134. 173; vgl. Wils. in
der Einl. zu seiner Ausg. des DAÇAK. — f) *eine best. Pflanze* (s. दमनक)
RĀĠAN. im ÇKDr.

दाडिमन् m. nom. abstr. von दाड gaṇa पृथ्वादि zu P. 5, 1, 122.

दाडिमन् (von दाडिन्) adj. *mit Stabträgern versehen*: ०मती सेना P.
3, 1, 7, Kār., Sch.

दाडिमुण्ड (दाडिन् + मु) adj. *einen Stab tragend und ein geschore-
nes Haupt habend*, Bein. Çiva's MBh. 12, 10358. दाडिमुण्डाश्चर (०मु-
ण्डाश्चर?) *eine Form des Çiva VĀJU-P.* in Verz. d. Oxf. H. 53, b, 13.

दाडोत्पल (दाड + उत्पल) n. *eine best. Pflanze*, = vulg. डानिपोला
und डानकुनि RĀĠAV. im ÇKDr. mit gelben, rothen und weissen Blü-
then; *die Art mit weissen Blüten* heisst nach RATNAM. im ÇKDr. द-
ण्डोत्पला.

दाड्य (von दाड्य्) adj. *zu strafen, strafbar, der Strafe verfallen* P. 5,
1, 66 (von दाड). M. 7, 20. 8, 377. MBh. 1, 2469. दाड्यस्ते स पुमान्वेत्
3, 2600. KĀM. NĪTIS. 13, 53. RAĠH. 1, 25. KATĪĀS. 13, 78. BHĀG. P. 3, 30, 21.
MĀRK. P. 28, 34. Mit dem acc. der Strafe: राज्ञा दाड्यः शतानि षट् M. 8,
223. 215. 263. 264. 284. 293. 294. 336. JĀĠN. 1, 66, 2, 4. 172. In comp.
mit der Strafe: वैश्यः सर्वस्वदाड्यः (ed. Calc. ०दाडः) स्यात् M. 8, 375;
man könnte सर्वस्वं vermuthen. — Vgl. ष०.

दत्तिन् (von दत्) in कद्वळतिन्.

दत्तक (wie eben) in षदत्तक.

दत्त (von दा) 1) partic. *gegeben, geschenkt* u. s. w.; s. u. 1. दा. दत्तः पुत्रः so
v. a. दत्तक, दत्त्रिम *ein von andern Eltern überlassener Sohn* M. 9, 159.
दत्तक्रौत्तौ (so ist zu lesen) पुत्रौ MBh. 13, 2616. Häufig am Ende eines
Personennamens, namentlich von Vaiçja (heut zu Tage insbes. von
Kājastha nach ÇKDr. und Wils.), JAMA bei KULL. zu M. 2, 32. Vgl.
Schol. zu P. 5, 3, 78. fgg. जयदत्त u. s. w. Solche comp. sind oxytona P.
6, 2, 148. — 2) oxyt. m. N. pr. eines Mannes P. 6, 1, 205, Sch. ग्रायुर्मतिङ्गो
दत्तश्च दुपदेो मात्स्य एव च || एते स्वां प्रकृतिं प्राप्ता वैदेक तपसो ऽऽश्र-
यात् | MBh. 12, 10875. कपिलो नारदेो दत्तो योगेशः सनकाद्यः BHĀG. P.
4, 19, 6. ein Sohn Ātri's, = दत्तात्रेय 1, 15. 6, 13, 14. ein Sohn Agni-
siṃha's und der 7te schwarze Vāsudeva bei den Ġaina H. 696. ein
Sohn des Rāḡādhideja Çūra HARIV. 2033. einer der 7 Weisen im
2ten Manvantara 417. दत्तस्तापसः N. eines Schlangepriesters PAṆĀAV.
Br. 52, 15. दत्त ist auch das Hypokoristikon der auf दत्त auslautenden
Personennamen (wie देवदत्त, यज्ञदत्त u. s. w.) P. 5, 2, 83, Vārtt. 4, Sch.
— 3) f. घ्रा ein Weibename P. 4, 1, 121, Sch. 6, 3, 38, Sch. Vop. 6, 14.
— 4) n. *das Geben, Spenden* KĪND. Up. 5, 10, 3. BHĀG. P. 1, 3, 22.

दत्तक (von दत्त) 1) adj. in Verb. mit पुत्र *ein von andern Eltern über-
lassener Sohn* PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 59, 35. JĀĠN. 2, 130. KULL.
zu M. 9, 141. — 2) m. a) N. pr. des Vaters von Māgha, dem Verfasser